

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. H.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M. T., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **E., s.r.o.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpenému JUDr. I. G., advokátkou so sídlom vo Z., **o zaplatenie 3 755,73 € s príslušenstvom a vrátenie veci**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44 C 40/2008, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. apríla 2010 sp. zn. 6 Co 64/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. apríla 2010 sp. zn. 6 Co 64/2010 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 14. decembra 2009 č.k. 44 C 40/2008-137 žalovaného zaviazal k povinnosti v lehote 3 dní zaplatiť žalobcovi 3 755,73 € s 9,5 % úrokom z omeškania od 17. januára 2007 do zaplatenia a súčasne žalobcovi uložil povinnosť v tej istej lehote vrátiť žalovanému koženú sedáciu súpravu A. v zostave 3,2,1 – R 502. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi 1 199,96 € trov konania. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že účastníci 24. októbra 2004 uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kožená sedacia súprava A. v zostave 3,2,1 R 502 (ďalej len „sedacia súprava“) za kúpnu cenu 118 655 Sk. Na predmete kúpy sa v záručnej dobe vyskytli vady (poškodenie kože na viacerých miestach), ktoré žalobca riadne reklamoval a keďže žalovaný reklamácie neuznal a išlo o vady neodstrániteľné, listom zo 16. januára 2007 odstúpil od zmluvy. Odstúpením od zmluvy došlo k jej zrušeniu, preto s poukazom na § 457 Občianskeho zákonníka zaviazal účastníkov na vrátenie plnenia, ktoré podľa zmluvy dostali. Námietku premlčania vznesenú

žalovaným, keď uviedol, že nárok z bezdôvodného obohatenia je premlčaný vzhľadom na okamih uzavretia zmluvy (24. októbra 2004) a podanie žaloby na súd žalobcom až 13. júna 2008, čo je po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nepovažoval za dôvodnú. Mal za to, že nárok na vrátenie vzájomného plnenia vzniká až okamihom, keď došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy a nakoľko k odstúpeniu od zmluvy došlo 16. januára 2007 a žaloba bola podaná 13. júna 2008 neuplynula ani subjektívna ani objektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. apríla 2010 sp. zn. 6 Co 64/2010 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol; žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa bol toho názoru, že žalobca uplatnil právo zo zodpovednosti za vady po uplynutí záručnej doby, preto jeho právo v zmysle § 626 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaniklo. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo nesporné, že dňa 24. októbra 2004 žalobca kúpil u žalovaného sedaciu súpravu za kúpnu cenu 118 655 Sk ako i že záručná doba trvala 2 roky, z čoho vyvodil, že skončila 24. októbra 2006. Keďže bolo preukázané, že na sedacej súprave sa vyskytli neodstrániteľné vady, ktoré bránia tomu, aby sa mohla riadne užívať ako vec bez vady, vzniklo žalobcovi právo zo zodpovednosti za vady v zmysle § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobca mal právo na výmenu sedacej súpravy alebo právo od zmluvy odstúpiť. Žalobca vady sedacej súpravy reklamoval listami z 18. júla 2007 a 26. septembra 2006, avšak z ich obsahu nemožno vyvodit', aké právo zo zodpovednosti za vady žalobca uplatnil. Tieto listy žalobcu považoval za neurčité právne úkony, ktoré sú v dôsledku toho neplatné (§ 37 Občianskeho zákonníka). Žalobca až listom z 23. októbra 2006 riadne a platne uplatnil práva zo zodpovednosti za vady tým, že od zmluvy v zmysle § 623 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka odstúpil. Keďže žalobca tento list podal na poštovú prepravu 24. októbra 2006, odvolací súd vychádzajúc z predpokladu, že list bol doručený žalovanému najskôr 25. októbra 2006 dospel k záveru, že sa tak stalo po uplynutí záručnej doby, ktorá uplynula 24. októbra 2006. Na základe uvedeného zmenil podľa § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil odvolací súd poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci (§ 242 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), ako i že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu o neuplatnení práva zo zodpovednosti za vady v záručnej dobe, nakoľko odvolací súd nesprávne stanovil začiatok plynutia premlčacej doby, keď vychádzal z toho, že táto začala plynúť 24. októbra 2004, t.j. dňom uzavretia kúpnej zmluvy. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 621 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záručná doba začína plynúť od prevzatia veci kupujúcim. Nakoľko sedáciu súpravu prevzal 25. októbra 2004, ktorá skutočnosť vyplýva zo záručného listu, záver odvolacieho súdu o uplynutí záručnej doby 24. októbra 2006 nepovažoval za správny. Ďalej namietal, že odvolací súd pochybil, keď vecne prejednal odvolanie žalovaného, nakoľko žalovaný odvolanie podal oneskorene. Z týchto dôvodov žalobca žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne zmenil a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny a nesúhlasil ani s námietkou žalobcu ohľadne včasnosti podania odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p. proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane toho, ako ho dovolateľ obsahovo vymedzil; dovolacie dôvody neposudzuje podľa toho, ako ich označil dovolateľ, ale podľa ich obsahu.

S ohľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či konanie nie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. O procesnú vadu konania uvedenú v tomto ustanovení ide vtedy, a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní

vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Procesná vada tejto povahy nebola v dovolaní tvrdená a v dovolacom konaní ani nevyšla najavo.

Rovnako dovolací súd vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. skúmal, či v konaní nedošlo k tzv. inej (než v § 237 O.s.p. uvedenej) procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Procesná vada konania tejto povahy, napriek tomu, že bola v dovolaní namietaná, v dovolacom konaní nevyšla najavo. Námietku žalobcu, že odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného napriek tomu, že bolo podané oneskorene, dovolací súd nepovažuje za opodstatnenú. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalovaný podal odvolanie včas na poštovú prepravu 7. januára 2010 a nedoručenie tejto zásielky súdu prvého stupňa nastalo v dôsledku nesprávneho postupu pošty a nie žalovaným. Za tejto situácie správne odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za podané včas, vec v odvolacom konaní prejednal a o nej rozhodol.

Dovolateľ tvrdí, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval.

Zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu spočíva na právnom závere o zániku práva zo zodpovednosti za vady pre neuplatnenie v záručnej dobe. Dovolací súd sa s týmto právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje a nepovažuje ho za daného stavu veci za správny.

Podľa § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka záručná doba je 24 mesiacov.

Záručné doby začínajú plynúť od prevzatia veci kupujúcim (§ 621 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka).

Podľa § 626 ods. 1 Občianskeho zákonníka práva zo zodpovednosti za vady veci, pre ktoré platí záručná doba, zaniknú, ak sa neuplatnili v záručnej dobe.

Dovolací súd súhlasí s názorom odvolacieho súdu, že pri skúmaní otázky uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady je potrebné sa zaoberať tým, či úkon, ktorým bolo toto právo uplatnené, bol urobený platným spôsobom, včas, na správnom mieste a dôvodne, ako i s jeho názorom, že neplatným a teda neúčinným uplatnením by bolo také uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady, z ktorého by nebolo možné vyvodiť, či a aké konkrétne právo zo zodpovednosti za vady mal kupujúci pri svojom prejave na mysli. Záver odvolacieho súdu, že v danom prípade žalobca platne a účinne uplatnil právo zo zodpovednosti za vady, a to právo odstúpiť od zmluvy, až listom z 23. októbra 2006 považuje za správny, zodpovedajúci zistenému skutkovému stavu. Až obsah tohto listu totiž konkretizuje, ktoré právo zo zodpovednosti za vady žalobca uplatňuje; predchádzajúce listy žalobcu z 18. júla 2004 a 26. septembra 2006 sú z tohto pohľadu neurčité (§ 37 Občianskeho zákonníka), a preto ich nemožno považovať za platné uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady.

Dovolací súd sa však nestotožňuje s právnym záverom odvolacieho súdu o neuplatnení práva zo zodpovednosti za vady žalobcom v 24 mesačnej záručnej dobe; odvolací súd nesprávne začiatok plynutia záručnej doby odvíjal do uzavretia kúpnej zmluvy (24. október 2004) a nie od prevzatia sedacej súpravy žalobcom. Zo záručného listu (č.l. 78 spisu) totiž nesporne vyplýva, že žalobca sedáciu súpravu prevzal 25. októbra 2004. Nakoľko v zmysle § 621 Občianskeho zákonníka záručná doba plynie od prevzatia veci kupujúcim, rozhodujúcim okamihom pre plynutie záručnej doby v danom prípade bol deň 25. október 2004, kedy žalobca sedáciu súpravu prevzal, a nie 24. október 2004 ako nesprávne ustálil odvolací súd. Preto vychádzajúc z predpokladu odvolacieho súdu, že odstúpenie od zmluvy uplatnené žalobcom v liste z 23. októbra 2004 došlo žalovanému (spoločnosti D., a.s.) najskôr 25. októbra 2006, žalobca uplatnil právo zo zodpovednosti za vady v záručnej dobe a jeho právo zo zodpovednosti za vady nezaniklo.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie na právnych záveroch, ktoré nezodpovedajú správne právnemu posúdeniu veci. Dovolateľ preto

opodstatnene v dovolaní uplatnil dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 243b O.s.p.) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. marca 2011

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková